- जि॰म॰ मुजावित्यादि। रघूनमी रामल खणी तस्य योजनवाहीः वाह यथास्थानमागती चलततुः किन्नवन्ती लतीहेदने दत्यस्य रूपं काभ्यां निस्त्रियाभ्यां खद्राभ्यां निर्गतस्थित्रताऽङ्गुलिभ्यदति वाक्ये उत्त्रकरणे मंख्यायास्तत्पुरूषस्थापमंख्यानमिति विश्व स्व ब्हाइच्विधिः निरादयदति ममामः टिलापः चिन्नवाद्यः कन्न भुजः सन् अपतत् पतितः पतेर्चे इत् रूपं स्वदिन्तदङ् विद्वसी व्याकुकः भुवं सूमि इत्यवन् इत्वचने घटादिले इस्तनं। दति प्रकीर्णकाः ॥ ४५॥
 - भ॰ भुजावित्यादि। रघूत्तमी निस्तिंशाभ्यां तस्य रचमाभुजी स्वस्य इणायती चलततुः स्तीश्रपिद्धि तिंशतीऽङ्गुलीभ्यानि र्गतः निस्तिंशः निशःशती उद्दित स्वति निर्देशात् निष्य नन्य दत्यादिवत् ज्ञापकप्राप्तस्य षत्नस्याभावः विश्वतीऽङ्गुलीभ्या ऽधिकं परिमाणं खङ्गस्योकं निस्तिंशः करखङ्गयोरिति कीषः स स्वित्रवाद्धः सन् भुवं इलयन् कम्ययन् न्यपतत् इलह्मलत्ताले ज्वलङ्गलेत्यादिना अगेळी द्वसः विङ्गलीव्याकुलः। दति प्रकी र्णकाः ॥ ४५॥

प्रष्टियं पृच्छतस्य कथनीयमयीवचत्। आत्मानं वनवासच्च जेयचारिं रघूसमः॥४६॥

जा॰ म॰ दतः परं कत्याधिकारः। प्रयुव्यमित्यादि। सयोजनवाजः नि इतारामं पप्रक् की भवान् कस्य पुत्रः कथं तव वनवासः कसाचा